

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2352**z dnia 14 grudnia 2017 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/789 w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8356)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Doświadczenia uzyskane podczas stosowania decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/789 ⁽²⁾, w szczególności od czasu ostatniej zmiany wprowadzonej decyzją wykonawczą (UE) 2016/764 ⁽³⁾, pokazały, że konieczne jest przyjęcie szeregu dalszych środków, oraz że pewne przepisy tej decyzji powinny zostać dostosowane w celu zapewnienia bardziej skutecznego podejścia służącego zapobieganiu dalszemu wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (zwanego dalej „określonym organizmem”).
- (2) Niezależnie od konieczności przeprowadzania badań na podstawie poziomu ryzyka ocenionego na szczeblu państw członkowskich z doświadczenia wynika, że badania powinny być prowadzone w dokładniejszy i bardziej zharmonizowany sposób w celu zapewnienia, by wszystkie państwa członkowskie osiągnęły ten sam stopień ostrożności w odniesieniu do określonego organizmu. Z tego powodu podczas przeprowadzania tych badań państwa członkowskie powinny uwzględniać stosowne wytyczne techniczne wydawane przez Komisję.
- (3) Zgodnie z międzynarodowymi normami identyfikacja określonego organizmu okazała się być najbardziej wiarygodna w przypadku, gdy opierała się na co najmniej dwóch różnych badaniach, przeprowadzonych w oparciu o różne zasady biologiczne lub na różnych częściach genomu. Wykaz tych badań powinien być dostępny w bazie danych Komisji, która to baza powinna być udostępniana publicznie w celu zapewnienia przejrzystości. Ponieważ identyfikacja określonego organizmu poza wyznaczonymi obszarami wymaga badań o różnym poziomie czułości, należy przewidzieć szczególne badania dla wyznaczonych obszarów oraz dla obszarów innych niż wyznaczone obszary.
- (4) Aby zapewnić przejrzystość, państwa członkowskie powinny publikować swoje krajowe plany awaryjne w internecie.
- (5) Dowody naukowe, o których mowa w opinii naukowej wydanej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) w styczniu 2015 r. ⁽⁴⁾, wskazują na możliwość wystąpienia rekombinacji genetycznej między różnymi podgatunkami określonego organizmu w innych częściach świata, atakującej nowe gatunki roślin, których nigdy wcześniej nie uznano za zakażone przez wspomniane podgatunki. W związku z tym, w celu zapewnienia bardziej ostrożnego podejścia oraz ze względu na zgłaszane ostatnio w Unii różne podgatunki, konieczne jest wyjaśnienie, że w przypadku gdy na danym obszarze wykryto więcej niż jeden podgatunek określonego organizmu, obszar ten należy wyznaczyć w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków. Ponadto w przypadku oczekiwania na stwierdzenie obecności podgatunku dane państwo członkowskie powinno zapobiegawczo wyznaczyć ten obszar w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków.
- (6) Z doświadczenia wynika, że podczas przeprowadzania badań w strefach buforowych kolejność przydziału zasobów należy uzależnić od poziomu ryzyka fitosanitarnego. Dlatego też w strefach buforowych proporcjonalnym podejściem byłoby ustalenie, aby odnośne badanie było prowadzone w oparciu o siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m w strefie o szerokości co najmniej 1 km wokół strefy zakażonej oraz siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 1 km × 1 km na pozostałym obszarze strefy buforowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. L 125 z 21.5.2015, s. 36).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/764 z dnia 12 maja 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/789 w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. L 126 z 14.5.2016, s. 77).⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(1):3989, 262 s., doi:10.2903/j.efsa.2015.3989.

- (7) Na podstawie dotychczasowych doświadczeń oraz zgodnie z dowodami naukowymi przedstawionymi przez EFSA natychmiastowe usunięcie wszystkich roślin żywicielskich – niezależnie od ich statusu zdrowotnego – znajdujących się w promieniu 100 m wokół roślin zakażonych, zwiększa szanse na skuteczne zwalczenie określonego organizmu. W porównaniu do środków ograniczających rozprzestrzenianie przewidujących usunięcie tylko roślin uznanych za zakażone i tylko znajdujących się w niektórych częściach wyznaczonego obszaru, usunięcie wszystkich roślin żywicielskich zapewnia wyższy poziom gwarancji, jeśli chodzi o bezobjawowe zakażenia, a tym samym status określonego organizmu na danym obszarze. W związku z tym proporcjonalnym środkiem jest zmniejszenie szerokości strefy buforowej wokół porażonej z 10 km do 5 km we wszystkich przypadkach, w których w celu zwalczania wytyczono wyznaczony obszar. W przypadku wyznaczonych obszarów wytyczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania szerokość ta powinna jednak w dalszym ciągu wynosić 10 km w związku z potrzebą przyjęcia bardziej ostrożnego podejścia ze względu na szersze występowanie określonego organizmu na tych wyznaczonych obszarach.
- (8) Proporcjonalnym środkiem jest również zmniejszenie tej strefy buforowej do 1 km pod pewnymi warunkami, które gwarantowałyby, że nie następuje dalsze rozprzestrzenianie się określonego organizmu, a także natychmiastowe usunięcie roślin zakażonych i odpowiednie monitorowanie sytuacji. Podobnie proporcjonalnym środkiem jest zezwolenie na zniesienie wyznaczonego obszaru po 12 miesiącach od momentu jego wytyczenia, jeśli w celu zapewnienia niewystępowania określonego organizmu na danym obszarze przyjęto intensywny schemat pobierania próbek.
- (9) W celu zwiększenia przejrzystości i informowania społeczeństwa na temat działań podjętych przeciw określonemu organizmowi państwa członkowskie powinny publikować i uaktualniać wykaz wyznaczonych obszarów na swoim terytorium, a Komisja powinna dodatkowo publikować i uaktualniać wykaz tych obszarów zgłoszonych przez państwa członkowskie.
- (10) Z doświadczenia wynika, że proporcjonalnym środkiem jest pozwolenie na niewytyczanie wyznaczonego obszaru, w przypadku gdy występowanie określonego organizmu stwierdzono w miejscu o udowodnionej fizycznej ochronie przed wektorami tego organizmu. Podejście to jest proporcjonalne ze względu na niskie ryzyko rozprzestrzeniania się określonego organizmu i lepszą możliwość niezwłocznego usunięcia tego organizmu dzięki temu, że pojawił się w kontrolowanym środowisku.
- (11) W celu zapewnienia danemu państwu członkowskiemu większej elastyczności państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia na sadzenie wszystkich lub niektórych roślin żywicielskich – pod odpowiednimi warunkami – w obrębie stref zakażonych podlegających środkom ograniczającym rozprzestrzenianie poza obszarem w odległości 20 km przylegającym do strefy buforowej. Realizując te działania, państwa członkowskie powinny dać pierwszeństwo roślinom należącym do odmian ocenionych jako odporne na określony organizm lub go tolerujące, w celu zmniejszenia poziomu inokulum bakteryjnego na odpowiednich obszarach.
- (12) W trosce o poszanowanie tradycji i historii danego miejsca państwa członkowskie powinny mieć możliwość zdecydować, że rośliny żywicielskie oficjalnie wyznaczone jako rośliny o wartości historycznej nie muszą zostać usunięte, jeżeli nie są one zakażone określonym organizmem, nawet jeżeli znajdują się one w promieniu 100 m wokół roślin, które zostały zbadane i uznane za zakażone określonym organizmem. Niemniej jednak, aby zapobiec ich potencjalnemu zakażeniu i rozprzestrzenieniu się określonego organizmu, powinny one podlegać szczególnym warunkom.
- (13) W celu zapewnienia, by monitorowanie obecności określonego organizmu na wyznaczonych obszarach odbywało się w odpowiednich okresach, oraz aby zagwarantować pewność prawa należy określić, że takie monitorowanie i odnośne kontrole uwzględniają odpowiednie wytyczne techniczne wydawane przez Komisję.
- (14) Aby zapewnić przejrzystość i pewność prawa strefy zakażone, w których mogą być stosowane środki ograniczające rozprzestrzenianie, należy ograniczyć do stref wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789.
- (15) Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji dotyczącej określonego organizmu w Unii oraz uznanie obszarów ograniczania rozprzestrzeniania również w innych częściach Unii, usunięcie roślin powinno mieć zastosowanie w odniesieniu do całego obszaru ograniczania rozprzestrzeniania, na którym stwierdzono obecność określonego organizmu na podstawie urzędowych badań. W celu ochrony pozostałej części terytorium Unii te urzędowe badania powinny być jednak prowadzone przynajmniej w pobliżu miejsc produkcji zatwierdzonych do przemieszczania określonych roślin z wyznaczonych obszarów, w pobliżu miejsc występowania roślin o szczególnej wartości kulturowej, społecznej lub naukowej oraz na obszarach w obrębie strefy zakażonej w odległości 20 km od granicy tej strefy zakażonej. Wymóg ten nie powinien jednak mieć zastosowania w przypadku wysp, które są w całości obszarami ograniczania rozprzestrzeniania i są położone w odległości ponad 10 km do najbliższego terytorium lądowego Unii, biorąc pod uwagę fakt, że wyspy te są w każdym przypadku fizycznie odizolowane.

- (16) Ze względu na niskie ryzyko fitosanitarne stwierdzone przez EFSA w marcu 2016 r. ⁽¹⁾ należy umożliwić przemieszczanie z wyznaczonych obszarów określonych roślin należących do odmian, w odniesieniu do których udowodniono, że nie są podatne na jeden podgatunek określonego organizmu lub większą liczbę takich podgatunków, bez paszportów roślin przygotowanych i wydanych zgodnie z dyrektywą Komisji 92/105/EWG ⁽²⁾.
- (17) Ze względu na zdolność owadów-wektorów do lotów dyspersyjnych odpowiednim i bardziej proporcjonalnym środkiem jest zezwolenie na przemieszczanie określonych roślin pochodzących z miejsc produkcji otoczonych strefą o szerokości 100 metrów, która jest poddawana kontrolom dwa razy do roku oraz z której bezzwłocznie usunięto wszystkie rośliny uznane za wykazujące oznaki zakażenia lub za zakażone określonym organizmem. Aby zachować spójność, podobna zasada powinna mieć zastosowanie do miejsc produkcji w państwach trzecich, w których stwierdzono obecność określonego organizmu.
- (18) Z doświadczenia wynika, że miejsca produkcji, w których rośliny będące żywicielami są uprawiane poza wyznaczonymi obszarami, są przedmiotem corocznej kontroli, a w przypadku wystąpienia symptomów – pobierania próbek i badań w celu zapewnienia wyższego poziomu pewności co do niewystępowania określonego organizmu. W związku z tym, aby zapewnić zharmonizowany poziom ochrony w Unii, należy przyjąć odpowiednie wymogi w odniesieniu do tych miejsc.
- (19) Gatunki *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb okazały się być podatne na wielokrotne zakażenie określonym organizmem i ułatwiają rozprzestrzenianie się choroby w Unii. Mimo że działania mające na celu potwierdzenie źródła roślin zakażonych wykrytych w Unii poprzez śledzenie retrospektywne są nadal w toku, określone rośliny, zgodnie z zasadą ostrożności, powinny być uprawiane wyłącznie w miejscach, które są przedmiotem oficjalnej kontroli, pobierania próbek i badań przeprowadzanych co roku w celu potwierdzenia braku obecności określonego organizmu. Z uwagi na większą podatność tych roślin na określony organizm obecność tego organizmu powinna zostać stwierdzona na podstawie co najmniej dwóch badań o dodatnim wyniku, z których co najmniej jedno powinno być badaniem molekularnym wymienionym w odpowiedniej bazie danych Komisji.
- (20) Podobny wymóg powinien mieć zastosowanie do państw trzecich, w których jeszcze nie stwierdzono pojawienia się określonego organizmu. Ponadto przy przemieszczaniu tych roślin w obrębie Unii podmioty zawodowe powinny przechowywać zapisy przez co najmniej trzy lata w celu zapewnienia identyfikowalności i dalszych kontroli urzędowych, stosownie do przypadku.
- (21) Decyzja wykonawcza (UE) 2015/789 ustanawia rygorystyczne przepisy dotyczące przemieszczania w obrębie Unii niektórych gatunków roślin (zwanymi dalej „roślinami żywicielskimi”), które zostały uznane za zarażone przez europejskie izolaty określonego organizmu. Te rośliny żywicielskie podlegają rygorystycznym warunkom, nawet jeśli nie są nigdy uprawiane na wyznaczonym obszarze.
- (22) Jednocześnie na mocy decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/167 ⁽³⁾ przyznano tymczasowe zezwolenia Belgii, Republice Czeskiej, Francji i Hiszpanii, umożliwiając kwalifikację przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego określonych gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 2008/90/WE ⁽⁴⁾, i które są produkowane na polu w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów. Niektóre z tych gatunków, a mianowicie *Juglans regia* L., *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *P. amygdalus* × *P. persica*, *P. armeniaca* L., *P. avium* (L.) L., *P. cerasus* L., *P. domestica* L., *P. domestica* × *P. salicina*, *P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb, *P. persica* (L.) Batsch i *P. salicina* Lindley, są uznawane za podatne na europejskie i pozaeuropejskie izolaty określonego organizmu i zostały wymienione jako „określone rośliny” w załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789.
- (23) Z uwagi na nowe zagrożenia związane z określonym organizmem na terytorium Unii zezwolenie na kwalifikację tych przedelitarnych roślin matecznych i tego materiału przedelitarnego, stanowiące odstępstwo od warunku dotyczącego uprawy w warunkach zabezpieczających przed dostępem owadów, należy uzupełnić alternatywnymi gwarancjami fitosanitarnymi, nawet jeżeli rośliny nie znajdują się na obszarze wyznaczonym na podstawie decyzji wykonawczej (UE) 2015/789.
- (24) W związku z tym przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny, które są przedmiotem decyzji wykonawczej (UE) 2017/167, powinny być przemieszczane w obrębie terytorium Unii wyłącznie jeżeli towarzyszy im paszport roślin. Celem tej zasady jest zagwarantowanie, aby te przedelitarne rośliny mateczne i ten materiał przedelitarny, jak również cały materiał rozmnożeniowy i produkowane rośliny sadownicze, były

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(10):4601, 19 ss. doi:10.2903/j.efsa.2016.4601.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiająca stopień normalizacji w odniesieniu do „paszportów” roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiająca szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich „paszportów” roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany (Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/167 z dnia 30 stycznia 2017 r. zezwalająca tymczasowo Belgii, Republice Czeskiej, Francji i Hiszpanii na kwalifikację przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego określonych gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 2008/90/WE, produkowanych na polu w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów (Dz.U. L 27 z 1.2.2017, s. 143).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

wolne od określonego organizmu. Ponadto przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny, których to dotyczy, powinny podlegać kontrolom wizualnym, pobieraniu próbek i badaniu molekularnemu w celu zapewnienia braku obecności określonego organizmu, przy jednoczesnym zachowaniu statusu zdrowotnego tych roślin i tego materiału w trakcie procesu rozmnażania.

- (25) Ponadto wszystkie gatunki roślin, które zostały uznane przez Komisję za określone rośliny od czasu ostatniej zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2015/789, należy zawrzeć w załączniku I do tej decyzji.
- (26) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2015/789.
- (27) Aby umożliwić podmiotom zawodowym i odpowiedzialnym organom urzędowym dostosowanie się do nowych wymogów dotyczących przemieszczania przeznaczonych do sadzenia roślin gatunków *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, innych niż nasiona, odpowiedni przepis powinien mieć zastosowanie od dnia 1 marca 2018 r.
- (28) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji wykonawczej (UE) 2015/789

W decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Badania pod kątem określonego organizmu na terytorium państw członkowskich i jego identyfikacja

1. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania dotyczące obecności na ich terytorium określonego organizmu na określonych roślinach.

Badania te przeprowadzane są przez odpowiedzialny organ urzędowy lub pod urzędowym nadzorem odpowiedzialnego organu urzędowego. Obejmują one kontrole wizualne oraz, w przypadku jakiegokolwiek podejrzenia zakażenia określonym organizmem, pobranie próbek i przeprowadzenie badań. Badania te opierają się na solidnych zasadach naukowych i technicznych i są prowadzone w okresach roku odpowiednich w odniesieniu do możliwości wykrycia określonego organizmu za pośrednictwem kontroli wizualnej, pobrania próbek i przeprowadzenia badań. Badania te uwzględniają dostępne dowody naukowe i techniczne, biologię określonego organizmu i jego wektorów, występowanie i biologię określonych roślin oraz wszelkie inne odpowiednie informacje dotyczące obecności określonego organizmu. Uwzględniają one również wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji (*).

2. Obecność określonego organizmu na obszarach innych niż wyznaczone obszary poddaje się kontroli za pomocą jednego badania molekularnego, a w przypadku dodatnich wyników jego obecność jest stwierdzana poprzez przeprowadzenie, zgodnie z międzynarodowymi normami, co najmniej jeszcze jednego badania molekularnego o dodatnim wyniku. Badania te są wymienione w bazie danych Komisji zawierającej badania do celów identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków oraz są przeprowadzane na różnych częściach genomu.

Obecność określonego organizmu na wyznaczonych obszarach poddaje się kontroli za pomocą jednego badania, a w przypadku dodatnich wyników jego obecność jest stwierdzana poprzez przeprowadzenie, zgodnie z międzynarodowymi normami, co najmniej jednego badania molekularnego o dodatnim wyniku. Badania te są wymienione w bazie danych Komisji zawierającej badania do celów identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków.

3. Komisja prowadzi i aktualizuje bazę danych, o której mowa w ust. 2, oraz zapewnia do niej publiczny dostęp.

Badania wymienione w tej bazie danych dzielą się na dwie kategorie, w zależności od ich przydatności dla identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków na wyznaczonych obszarach oraz na obszarach innych niż wyznaczone obszary.

(*) »Guidelines for the survey of *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) in the Union territory« (Wytyczne dotyczące badania organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) na terytorium Unii) http://ec.europa.eu/food/sites/food/files/plant/docs/ph_biosec_legis_guidelines_xylella-survey.pdf;

2) art. 3a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie przekazują Komisji na jej wniosek swoje plany awaryjne i informują o nich wszystkie zainteresowane podmioty zawodowe poprzez ogłoszenie na stronie internetowej.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli zostanie stwierdzona obecność określonego organizmu, dane państwo członkowskie bez zwłoki wyznacza obszar zgodnie z ust. 2, zwany dalej »wyznaczonym obszarem«.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy zostanie potwierdzona obecność jednego konkretnego podgatunku określonego organizmu, dane państwo członkowskie może wyznaczyć obszar wyłącznie w odniesieniu do tego podgatunku.

Jeśli zostanie stwierdzona obecność więcej niż jednego podgatunku określonego organizmu, dane państwo członkowskie wyznacza ten obszar w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków.

W przypadku oczekiwania na stwierdzenie obecności podgatunku dane państwo członkowskie wyznacza ten obszar w odniesieniu do określonego organizmu i jego wszystkich ewentualnych podgatunków.

Stwierdzenie obecności podgatunków opiera się na wynikach badań, o których mowa w art. 3 ust. 2.”;

b) ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Strefa buforowa ma szerokość co najmniej 5 km wokół strefy zakażonej. Strefa buforowa może zostać zmniejszona do szerokości nie mniejszej niż 1 km, jeżeli istnieje wysoki stopień pewności, że początkowa obecność określonego organizmu nie spowodowała jego rozprzestrzenienia się oraz jeżeli zostały spełnione wszystkie następujące warunki:

a) wszystkie rośliny żywicielskie, niezależnie od ich statusu zdrowotnego, zostały natychmiast usunięte w promieniu 100 m wokół rośliny uznanej za zakażoną;

b) od momentu zastosowania środków zwalczania żadnych innych roślin nie uznano za zakażone określonym organizmem w strefie zakażonej na podstawie wyników urzędowych badań przeprowadzanych co najmniej raz w ciągu roku, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji. Badania te opierają się na schemacie pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki;

c) przeprowadzono badanie dotyczące wytyczenia granic w strefie o szerokości co najmniej 5 km wokół strefy zakażonej, z którego wynika, że określony organizm nie występuje w tej strefie. Badanie to przeprowadza się w oparciu o siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m w strefie o szerokości co najmniej 1 km wokół strefy zakażonej oraz siatkę podzieloną na kwadraty o wymiarach 1 km × 1 km na pozostałym obszarze strefy buforowej. W każdym z tych kwadratów dane państwo członkowskie przeprowadza kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki;

d) od czasu podjęcia środków zwalczania w strefie zakażonej nie wykryto żadnych wektorów określonego organizmu na podstawie badań przeprowadzonych dwukrotnie podczas sezonu lotów wektora i zgodnie z międzynarodowymi normami. Badania te prowadzą do wniosku, że naturalne rozprzestrzenianie się określonego organizmu jest wykluczone.

Zmniejszając szerokość strefy buforowej, dane państwo członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie tego zmniejszenia.

W przypadku strefy zakażonej do celów środków ograniczających rozprzestrzenianie, o których mowa w art. 7 ust. 1, strefa buforowa ma szerokość co najmniej 10 km.”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Państwa członkowskie prowadzą i aktualizują wykaz wyznaczonych obszarów ustanowionych na ich terytoriach oraz publikują ten wykaz i wszelkie jego aktualizacje. Powiadamiają one Komisję o swoim wykazie oraz o wszelkich jego aktualizacjach zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji 2014/917/UE (*).

Na podstawie tych powiadomień Komisja aktualizuje i publikuje wykaz wyznaczonych obszarów.

5. Jeżeli na podstawie badań, o których mowa w art. 3, oraz monitorowania, o którym mowa w art. 6 ust. 7, nie stwierdzi się obecności określonego organizmu na wyznaczonym obszarze przez okres pięciu lat, wyznaczenie to może zostać zniesione. W takich przypadkach dane państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy dane państwo członkowskie zmniejszyło strefę buforową do szerokości nie mniejszej niż 1 km zgodnie z ust. 2 akapit czwarty, państwo to może znieść wyznaczenie tego obszaru po 12 miesiącach od chwili jego utworzenia, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

- a) w wyniku środków podjętych na podstawie ust. 2 akapit czwarty stwierdzono z wysokim stopniem pewności, że początkowa obecność określonego organizmu była przypadkiem odosobnionym oraz że na odnośnym wyznaczonym obszarze nie miało miejsca jego dalsze rozprzestrzenianie się;
- b) urzędowe badania zostały przeprowadzone w obrębie wyznaczonego obszaru zgodnie z międzynarodowymi normami, przy uwzględnieniu wytycznych technicznych dotyczących badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępnych na stronie internetowej Komisji, możliwie najbliżej momentu zniesienia wyznaczenia, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.

W przypadku gdy wyznaczenie obszaru zostało zniesione zgodnie z akapitem drugim, określone rośliny znajdujące się na ustalonym wcześniej wyznaczonym obszarze są poddawane intensywnym badaniom w ciągu kolejnych dwóch lat. Badania te przeprowadza się przy użyciu schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową wiarygodnością, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 1 %, zgodnie z międzynarodowymi normami i w oparciu o podstawy naukowe i techniczne dotyczące ewentualnego rozprzestrzeniania się określonego organizmu w najbliższym otoczeniu, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.

Znosząc wyznaczenie obszaru po 12 miesiącach od chwili jego utworzenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie tego zniesienia.

(* Decyzja wykonawcza Komisji 2014/917/UE z dnia 15 grudnia 2014 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące wykonania dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do powiadamiania o obecności organizmów szkodliwych i o środkach wprowadzonych lub zamierzonych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 59).”;

d) ust. 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) istnieją dowody, że określony organizm został niedawno wprowadzony na ten obszar z roślinami, na których go stwierdzono, lub że określony organizm został znaleziony w miejscu fizycznie chronionym przed wektorami tego organizmu.”;

4) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dane państwo członkowskie może udzielić zezwolenia na sadzenie roślin żywicielskich w zakażonych strefach wymienionych w załączniku II, w przypadku gdy stosuje się środki ograniczające rozprzestrzenianie zgodnie z art. 7, z wyjątkiem obszaru w odległości 20 km, o którym mowa w art. 7 ust. 7 lit. c). Przy udzielaniu tych zezwoleń dane państwo członkowskie daje pierwszeństwo roślinom żywicielskim należącym do odmian ocenionych jako odporne na określony organizm lub go tolerujące.”;

5) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. a) państwa członkowskie mogą zdecydować, że pojedyncze rośliny żywicielskie oficjalnie wyznaczone jako rośliny o wartości historycznej nie muszą zostać usunięte, o ile zostały spełnione wszystkie następujące warunki:

- a) z roślin żywicielskich, których to dotyczy, pobrano próbki i zostały one zbadane zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz potwierdzono, że nie są zakażone określonym organizmem;
- b) pojedyncze rośliny żywicielskie lub obszar, którego to dotyczy, zostały należycie fizycznie odizolowane od wektorów w taki sposób, że rośliny te nie przyczyniają się do dalszego rozprzestrzeniania się określonego organizmu;
- c) zastosowano właściwe praktyki rolnicze na potrzeby postępowania z określonym organizmem i jego wektorami.

Zanim zostanie przyznane odstępstwo, państwo członkowskie przekazuje Komisji wyniki pobierania próbek i badań, o których mowa w lit. a), opis działań, które mają zostać podjęte i o których mowa w lit. b) i c), ich uzasadnienie oraz lokalizację pojedynczych roślin. Komisja publikuje wykaz i lokalizację roślin żywicielskich, dla których zostaje przyznane takie odstępstwo.

Każda z tych roślin jest urzędowo kontrolowana w trakcie sezonu lotów wektora pod kątem oznak obecności określonego organizmu oraz w celu sprawdzenia, czy fizyczna izolacja jest odpowiednia. Jeżeli występują oznaki zakażenia, z rośliny pobiera się próbki i zostaje ona zbadana pod kątem obecności określonego organizmu.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dane państwo członkowskie monitoruje obecność określonego organizmu poprzez coroczne badania, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji. Przeprowadza ono kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki, zgodnie z odpowiednimi przepisami zawartymi w art. 3 ust. 1 i 2.

W strefach buforowych badana powierzchnia opiera się na siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m w strefie o szerokości co najmniej 1 km wokół strefy zakażonej oraz siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 1 km × 1 km na pozostałym obszarze strefy buforowej. W każdym z tych kwadratów dane państwo członkowskie przeprowadza kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.”;

6) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 wyłącznie w strefie zakażonej wymienionej w załączniku II odpowiedzialny organ urzędowy danego państwa członkowskiego może podjąć decyzję o zastosowaniu środków ograniczających rozprzestrzenianie określonych w ust. 2–7 (dalej: »obszar ograniczania rozprzestrzeniania«).

2. Dane państwo członkowskie usuwa wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym organizmem na podstawie urzędowych badań, o których mowa w ust. 7.

Usunięcie to odbywa się natychmiast po urzędowym stwierdzeniu obecności określonego organizmu.

Wprowadza się wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego organizmu w trakcie takiego usuwania i po nim.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dane państwo członkowskie monitoruje obecność określonego organizmu poprzez coroczne urzędowe badania, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji, przynajmniej w następujących lokalizacjach:

- a) w pobliżu miejsc, o których mowa w art. 9 ust. 2;

- b) w pobliżu miejsc występowania roślin o szczególnej wartości kulturowej, społecznej lub naukowej;
- c) w obrębie strefy zakażonej wymienionej w załączniku II i znajdującej się w obrębie obszaru w odległości co najmniej 20 km od granicy tej strefy zakażonej z pozostałą częścią terytorium Unii.

Badania te opierają się na siatce podzielonej na kwadraty o wymiarach 100 m × 100 m. W każdym z tych kwadratów dane państwo członkowskie przeprowadza kontrole wizualne określonych roślin oraz pobiera i bada próbki roślin wykazujących oznaki zakażenia, a także roślin niewykazujących takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki, zgodnie z odpowiednimi przepisami zawartymi w art. 3 ust. 1 i 2.

Dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję i inne państwa członkowskie o każdym urzędowym stwierdzeniu obecności określonego organizmu w lokalizacjach, o których mowa w lit. c).

Akapit pierwszy lit. c) nie ma zastosowania w przypadku wysp, które są w całości obszarami ograniczania rozprzestrzeniania i są położone w odległości ponad 10 km do najbliższego terytorium lądowego Unii.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie do przemieszczania określonych roślin innych niż:

- a) rośliny, które były uprawiane przez cały cykl produkcji *in vitro*; lub
- b) rośliny należące do odmian określonych roślin wymienionych w załączniku III.”;

b) ust. 2 lit. d), e) i f) otrzymują brzmienie:

- „d) jest otoczone strefą o szerokości 100 metrów, która była poddawana dwa razy w roku urzędowym kontrolom, i w której wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym organizmem lub wykazujące oznaki zakażenia zostały natychmiast usunięte i przed ich usunięciem zastosowano odpowiednie zabiegi fitosanitarne przeciwko wektorom określonego organizmu;
- e) podlega zabiegom fitosanitarnym w odpowiednich okresach roku w celu zapewnienia, by było ono nadal wolne od wektorów określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- f) jest poddawane, wraz ze strefą, o której mowa w lit. d), co najmniej dwa razy w roku urzędowym kontrolom, uwzględniając wytyczne techniczne dotyczące badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępne na stronie internetowej Komisji.”;

c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Określone rośliny, które były uprawiane co najmniej przez część swojego życia na wyznaczonym obszarze, mogą być przemieszczane na terytorium Unii i w jego obrębie, wyłącznie jeżeli towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą Komisji 92/105/EWG (*).

8. Rośliny żywicielskie, które nigdy nie były uprawiane w obrębie wyznaczonych obszarów, mogą być przemieszczane w obrębie Unii wyłącznie, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

- a) były uprawiane w miejscu, które podlega corocznej urzędowej kontroli, a w przypadku oznak obecności określonego organizmu – pobieraniu próbek, przy uwzględnieniu wytycznych technicznych dotyczących badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępnych na stronie internetowej Komisji, a także badaniu zgodnie z międzynarodowymi normami pod kątem obecności określonego organizmu;
- b) towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą 92/105/EWG.

Jednakże przeznaczone do sadzenia rośliny *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A., inne niż nasiona, mogą być przemieszczane w obrębie Unii wyłącznie, jeśli były uprawiane w miejscu podlegającym corocznej urzędowej kontroli, pobieraniu próbek przy uwzględnieniu wytycznych technicznych dotyczących badań organizmu *Xylella fastidiosa* dostępnych na stronie internetowej Komisji, a także badaniu zgodnie z międzynarodowymi normami pod kątem obecności określonego organizmu potwierdzającym brak obecności określonego organizmu, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 5 %. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 2 akapit pierwszy obecność określonego organizmu poddaje się kontroli za pomocą jednego badania, a w przypadku dodatnich wyników jego obecność

jest stwierdzana poprzez przeprowadzenie, zgodnie z międzynarodowymi normami, co najmniej jednego badania molekularnego o dodatnim wyniku. Badania te są wymienione w bazie danych Komisji zawierającej badania do celów identyfikacji określonego organizmu i jego podgatunków. Pobieranie próbek jest ukierunkowane na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.

Nie naruszając przepisów części A załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE, paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania roślin żywicielskich, o których mowa w niniejszym ustępie, do osoby działającej w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą ani zawodową, która nabywa te rośliny na własny użytek.

(*) Dyrektywa Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiająca stopień normalizacji w odniesieniu do »paszportów« roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiająca szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich »paszportów« roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany (Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22).”;

d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Nie naruszając przepisów ust. 8, przedelitarnie rośliny mateczne określone w art. 1 pkt 3 dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/98/UE (*) lub przedelitarny materiał rozmnożeniowy określony w art. 2 pkt 5 dyrektywy Rady 2008/90/WE (**) należące do gatunków *Juglans regia* L., *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *P. amygdalus* × *P. persica*, *P. armeniaca* L., *P. avium* (L.) L., *P. cerasus* L., *P. domestica* L., *P. domestica* × *P. salicina*, *P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb, *P. persica* (L.) Batsch i *P. salicina* Lindley, które były uprawiane w miejscu poza wyznaczonymi obszarami i spędziły co najmniej część swojego życia poza obiektami zabezpieczonymi przed dostępem owadów, mogą być przemieszczane w obrębie Unii wyłącznie, jeśli towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą 92/105/EWG oraz jeśli zostały spełnione następujące warunki:

- a) podlegają one zezwoleniu przewidzianemu w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/167 (***);
- b) w jak najkrótszym czasie przed ich przemieszczeniem zostały poddane kontroli wizualnej, pobraniu próbek i badaniu molekularnemu pod kątem obecności określonego organizmu przeprowadzonym zgodnie z międzynarodowymi normami.

Nie naruszając przepisów części A załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE, paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego, o których mowa w niniejszym ustępie, do osoby działającej w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą ani zawodową, która nabywa te rośliny na własny użytek.

(*) Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych (Dz.U. L 298 z 16.10.2014, s. 22).

(**) Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

(***) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/167 z dnia 30 stycznia 2017 r. zezwalająca tymczasowo Belgii, Republice Czeskiej, Francji i Hiszpanii na kwalifikację przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego określonych gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 2008/90/WE, produkowanych na polu w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów (Dz.U. L 27 z 1.2.2017, s. 143).”;

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ustępy 1 i 2 mają zastosowanie również do dostaw przeznaczonych do sadzenia roślin *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, które nie były nigdy uprawiane na wyznaczonym obszarze.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty zawodowe przechowują zapisy, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, przez trzy lata od dnia, w którym otrzymały lub dostarczyły odpowiednią partię.”;

9) w art. 16 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Przeznaczone do sadzenia rośliny *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, inne niż nasiona, są wprowadzane do Unii wyłącznie, jeśli były uprawiane w miejscu podlegającym corocznej urzędowej kontroli obejmującej pobranie próbek i badanie przeprowadzone w odpowiednich okresach w odniesieniu do tych roślin pod kątem obecności określonego organizmu oraz zgodnie

z międzynarodowymi normami, potwierdzające brak obecności określonego organizmu, z zastosowaniem schematu pobierania próbek, który jest w stanie potwierdzić z 99-procentową, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi przynajmniej 5 %, i który jest ukierunkowany na rośliny wykazujące oznaki zakażenia, a także rośliny niewykazujące takich oznak w pobliżu roślin wykazujących takie oznaki.”;

10) art. 17 ust. 4 lit. c), d) i e) otrzymują brzmienie:

- „c) jest otoczone strefą o szerokości 100 metrów, która była poddawana dwa razy w roku urzędowym kontrolom i w której wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym organizmem lub wykazujące oznaki zakażenia zostały natychmiast usunięte, a przed ich usunięciem zastosowano odpowiednie zabiegi fitosanitarne przeciwko wektorom określonego organizmu;
- d) w odpowiednich okresach w ciągu roku podlega zabiegom fitosanitarnym w celu zapewnienia, by było ono nadal wolne od wektorów określonego organizmu; takie zabiegi mogą obejmować, w stosownych przypadkach, usuwanie roślin;
- e) jest poddawane, wraz ze strefą, o której mowa w lit. c), co najmniej dwa razy w roku urzędowym kontrolom przeprowadzanym w trakcie sezonu lotów wektora;”;

11) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji;

12) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej decyzji;

13) dodaje się załącznik III, którego tekst jest określony w załączniku III do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Odroczona data rozpoczęcia stosowania

Art. 1 lit. c) pkt 7 w odniesieniu do art. 9 ust. 8 akapit drugi decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 stosuje się od dnia 1 marca 2018 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się w kolejności alfabetycznej pozycje w brzmieniu:

„*Acacia dealbata* Link
Anthyllis hermanniae L.
Calicotome villosa (Poiret) Link
Cercis siliquastrum L.
Chenopodium album L.
Chitalpa tashkentensis T. S. Elias & Wisura
Cytisus villosus Pourr.
Eremophila maculata F. Muell.
Erigeron bonariensis L.
Erigeron sumatrensis Retz.
Erysimum
Fraxinus
Genista corsica (Loisel.) DC.
Helichrysum italicum (Roth) G. Don
Heliotropium europaeum L.
Lavandula × *allardi* (syn. *Lavandula* × *heterophylla*)
Lavandula × *intermedia*
Pelargonium
Phagnalon saxatile (L.) Cass.
Phillyrea latifolia L.
Rosa canina L.
Streptocarpus”;

2) skreśla się pozycje w brzmieniu:

„*Chitalpa tashkinensis* T. S. Elias & Wisura
Fraxinus americana L.
Fraxinus dipetala hook. & Arn.
Fraxinus latifolia Benth
Fraxinus pennsylvanica Marshall
Metrosideros excelsa Sol. ex Gaertn
Pelargonium graveolens L'Hér.”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Strefy zakazane, o których mowa w art. 4 ust. 2, będące obszarami ograniczania rozprzestrzeniania w rozumieniu art. 7 ust. 1

CZĘŚĆ A

Strefa zakazana we Włoszech

Strefa zakazana we Włoszech obejmuje następujące obszary:

1. Prowincja Lecce

2. Gminy położone w prowincji Brindisi:

Brindisi

Carovigno

Ceglie Messapica

Tylko działki ewidencyjne (fogli) 11, od 20 do 24, od 32 do 43, od 47 do 62, od 66 do 135

Cellino San Marco

Erchie

Francavilla Fontana

Latiano

Mesagne

Oria

Ostuni

Tylko działki ewidencyjne (fogli) od 34 do 38, od 48 do 52, od 60 do 67, 74, od 87 do 99, od 111 do 118, od 141 do 154, od 175 do 222

San Donaci

San Michele Salentino

San Pancrazio Salentino

San Pietro Vernotico

San Vito dei Normanni

Torchiarolo

Torre Santa Susanna

Villa Castelli

3. Gminy położone w prowincji Taranto:

Avetrana

Carosino

Faggiano

Fragagnano

Grottaglie

Tylko działki ewidencyjne (fogli) 5, 8, od 11 do 14, od 17 do 41, od 43 do 47, od 49 do 89

Leporano

Tylko działki ewidencyjne (fogli) od 2 do 6, od 9 do 16

Lizzano

Manduria

Martina Franca

Tylko działki ewidencyjne (fogli) od 246 do 260

Maruggio

Monteiasi

Monteparano

Pulsano

Roccaforzata

San Giorgio Ionico

San Marzano di San Giuseppe

Sava

Taranto

Tylko: (sekcja A – działki ewidencyjne (fogli) 49, 50, 220, 233, 234, od 250 do 252, 262, od 275 do 278, od 287 do 293, od 312 do 318) (sekcja B – działki ewidencyjne (fogli) od 1 do 27) (sekcja C – działki ewidencyjne (fogli) od 1 do 11)

Torricella

CZĘŚĆ B

Strefa zakazana we Francji

Strefa zakazana we Francji obejmuje następujący obszar:

Region Korsyka

CZĘŚĆ C

Strefa zakazana w Hiszpanii

Strefa zakazana w Hiszpanii obejmuje następujący obszar:

Wspólnota Autonomiczna Balearów”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK III

Odmiany określonych roślin zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), które nie są podatne na odnośny szczep podgatunku określonego organizmu

Odmiany	Gatunki odmian	Podgatunki określonego organizmu
Cabernet Sauvignon	<i>Vitis vinifera</i> L.	<i>Xylella fastidiosa</i> subsp. <i>pauca</i> ST 53
Negroamaro	<i>Vitis vinifera</i> L.	<i>Xylella fastidiosa</i> subsp. <i>pauca</i> ST 53
Primitivo	<i>Vitis vinifera</i> L.	<i>Xylella fastidiosa</i> subsp. <i>pauca</i> ST 53”